

trükised vastavalt iga farmi vajadustele. Possu suureks eeliseks db-Planeri ees on tema pideva arendamise võimalus vastavalt toimuvatele muudatustele.

Possu programm on positiivselt mõjunud jõudlusandmete kvaliteedile, eriti seoses loomade ostu ja müügiga. Sigade müümisel või üleviimisel ühest farmist teise liiguvad nende põlvnemisandmed Possu programmi abil elektrooniliselt. See hoiab kokku spetsialistide aega, vähendab käsitsi sisestatavate andmete hulka ja muudab põlvnemisandmed täpsemaks.

2005. aastasse jäab ka valgete tõugude geneetilise hindamismetoodika põhjalik analüüs, mis näitas, et metoodikat on vaja muuta, ja selleks tehti ka konkreetsed ettepanekud aretusühistule. Eesti Tõusigade Aretusühistu nõukogu kinnitas 25.10.2005 uue hindamismetoodika, kus J_SAV-ist moodustab peki aretusväärus 30%, selja-

lihase aretusväärus 30% ja massi-iibe aretusväärus 40%. Eelmises metoodikas olid vastavad osakaalud 84–2–14%. Uus metoodika hakkas kehtima 01.01.2006. Endise metoodika alusel hinnatud üldindeksid viidi aasta alguse seisuga vastavusse uue metoodikaga.

Kolmada uuendusena tuleb märkida seemendusjaama tarkvara programmeerimist ja rakendamist ETSAÜ Tartu seemendusjaamas. Seemendusjaama Possu on muutnud andmevahetuse seemendusjaama ja Jõudluskontrolli Keskkuse vahel kiiremaks ja kvaliteetsemaks. Seemendusjaama töötajad saavad programmist päevakohast ja kiiret informatsiooni seemenduskultide ja sperma kvaliteedi kohta. Positiivseks tuleb lugeda ka seemendusjaama ostetud kultide põlvnemisandmete sisestamist seemendusjaama Possu programmi, mis on kiire ja välistab vead põlvnemisandmetes.

Seakasvatuse olukord ja perspektiivid Saksamaal

Klaus Meyn

(*Entwicklung, Stand und Perspektiven der Rinder- und Schweineproduktion Züchtungskunde*, 77, 6, 478–489, 2005)

Toodang ja turg. Teise maailmasõja järel kindlustas sealihha tootmine majanduses juhtiva osa. Nii tarbiti endistes lääne liidumaades (Saksa FV) 1980. a 2 korda ja ühinenud Saksamaal (SLV) 4 korda rohkem sealihha kui veise- ja vasikalihha kokku. Sellele aitas kaasa ettevõtete ümberstruktureerimine, lihakeha ja sealihha kvaliteedi paraneamine aretustööga. Seetõttu suurennes 1950–1980 sigade arv endistes lääne-liidumaades 2 korda (22,6 mln) ja endistes ida-liidumaades (SDV) oli 1980. a veelgi arvestatavam oma 12 mln seaga, kuid hiljem sigade arv kahanes. Nüüd on sigade arv stabiliseerunud 26 mln piiridesse.

Tabel 1. Sigade arv Saksamaal

Aasta	Piirkond	Farme*	Sigu		Sealihha 10 ³ t	Osakaal %	Omaarvatuus %
			kokku*	karjas			
1935–38	SFV	x	12 494	x			
1950	SFV	x	11 890	x			
1960	SFV	1741	15	787			
1970	SFV	1029	20	969			
1980	SFV	511	22 553	44			
1990	SFV	288	21 898	76			
	SDV	x	8783	x			
	SLV	x	30 819	x			
2000	SFV	119	22 228	187			
	SDV	7	3539	513			
	SLV	126	25 767	205			
2003	SFV	95	22 745	241			
	SDV	7	3751	568			
	SLV	101	26 495	262			

* – 10³

Endistes lääne-liidumaades jäi aastatel 1990 kuni 2003 järele vaid 2/3 seakasvatusettevõtetest. Seakasvatus kontsentreerus (keskmiselt 59 suguemist) farmides, aga mitte sel määral nagu Taanis (185) ja Hollandis (225). 2003. a tapeti Saksamaal 45,4 mln kodu- või välismaist siga.

Tabel 2. Euroopa Liidu 5 tähtsamat seakasvatusmaad

Riik	Seakasvataja kohta			Sealihha 10 ³ t	Osakaal %	Omaarvatuus %
	sigu	nuum-sigu	sugu-emiseid			
Saksamaa	223	118	59	4058	22,5	89
Hispaania	344	185	71	3351	18,6	116
Prantsusmaa	277	157	100	2355	13,1	106
Taani	975	328	186	1821	10,1	582
Holland	1078	402	225	1559	8,6	236
EL 15 riiki	166	81	61	18 043	100	109

Foto. Sigade vabapidamine Saksamaal

(A. Tänavots)

Aretus ja paljundamine. Varsti pärast 1950. aastat algas Saksa FV-s sigade aretus söödakasutuse parandamise ning pikema ja tailiharikkama lihakeha suunas. Kohalike tõugude (saksa maasiga, saksa parandatud siga jt) aretus-edu suurendamiseks imporditi pjeträäni ja belgia landrassi. Geneetilised defektid (stressiõrnuse seos PSE-lihaga) olid kaua probleemiks, aga hindamise ja valiku abil saadi sellest jagu. Spetsialiseerumine aretajate, põrsatootjate ja nuumajate vahel kui ka 1960-ndatel kiiresti levinud lihtne ja keerukas ristamisskeem elavdas kultide ja emiste turgu. 1970-ndate aastateni olid elussigade turul puhtatõulised seed, kuid seejärel haarased juhtpositsiooni Saksamaa ristamisprogrammide, lisaks ka välisfirmade seed. 1960 kuni 2003 suurennes emiste turg 29 korda (kokku 616 000 emist), neist puhtatõulisi oli vaid 5%. Kultide turg suurennes kunstliku seemenduse (KS) kasutamise tõttu vaid 2 korda (kokku 13 600).

Ühinenud Saksamaal oli 2003. a 12 aretusühingut 1800 liikmega, neist aktiivseid aretajaid 600. Tõugude järgi jägunesid seed saksa landrassideks (60%), pjeträänideks (19%), saksa parandatud sigadeks (13%) jt. 6 aretusühingut tegeles puhasaretuse kõrval ka ristamisprogrammiga, kus oli üle 30 000 paljundusastme emist. Kogu aretussiga-de arvust 27% on puhasaretusest ja 73% ristandprogrammest.

Jõudluskontroll. Jõudluskontrollifarmide ja -jaamade mitmekülgne võrk toetab aretusühingute tööd. Farmitestil osales 2003. a 48 455 emist 11 tõust (peamiselt saksa landrassid, pjeträänid, saksa parandatud seed). Registreeritakse pesakondade arv, sündinud ja võõrutatud põrsaste arv ja põrsakadu. Üheksa tõu ja kahe ristandkultide liini (16 411) omajõudlust hinnatakse farmitestil, neist 89% on pjeträäni tõugu. Tunnusteks on ööpäevane massi-iive ja pekipaksus.

Katsejaamades on hinnatud 23 582 kulti, emist ja kastraati, kusjuures väljalangevus oli 11,2%. Arvestatakse ööpäevast massi-iivet, söödakasutust massi-iibe kilo kohata kindlas vanuses, tapajärgselt liha- ja rasvasisaldust,

lihakeha pikkust, sinkide massi ja osakaalu, liha seisundit pH alusel, hiljem ka kotleti elektrijuhtivust ja liha värvust.

Hea aretusedu saadi söödavääriduses, liha/rasva suhtes, seljalihase ristlöike pindalas ja tailihasisalduses, keskmises ööpäevases massi-iibes, sinkide osakaalus ja massis, viljakuses ja pekipaksuses. Antagonismist tailihasisalduse ja PSE-sündroomi vahel, eriti pjeträänil, suudeti valikuga vabaneda.

Kunstlik seemendus. Alustati küll 1960. a, aga arvestatav on sigade kunstlik seemendus alates 1980. aastast.

Tabel 3. Sigade kunstlik seemendus

Aasta	KS-jaamu	Seemendusi	KS %	Oma karja seemenduste %	Kulte	Seemendusi kuldki kohta	
						Seemendusi	Kulte
1960	1	350	x	x	3	117	
1970	9	44 669	x	x	152	294	
1980	18	486 054	9	30	784	620	
1990	19	1 185 018	25	60	1847	671	
2000	34	4 508 998	67	96	5381	814	
2003	33	5 456 500	85	97	6465	786	

Nõuanne. Tootjateringi spetsiaalne nõustamine Loode-Saksamaal, ka numseakasvatajatele Baden-Württembergis, on pidevalt laienenud. Bonni Ülikooli loomakasvatusteaduse instituut ja Verdeni arvutuskeskus (VIT) osalevad tulemuste hindamisel. 2003. a nõustati 8900 põrsatootmisfarmi, kus on 35% suguemistest, ja 7500 nuumafami, kus 34% nuumasiga.

Tõlkinud Olev Saveli

Sigade liinide suuruse optimeerimine

Prof Dr. mult. h. c. Ernst Kalm

Kieli Christian-Albrechti Ülikooli loomakasvatuse ja -pidamise instituut

